

2. Uusorj paonus Karjafel kaupi.
 (Kuigi enes) Tihedus uendis juur ja üldus,
 et mis tei fest kõrast põste, autke
 mull, ma ainaan tõid kõrast kõrpiat.
 Karjafel annud ka karjapiidi temale. Ta
 läinud naturale maad edasi ja näinud
 et Karjapipid kõera paonid. Ta ül-
 nud, et mis tei fest kõrast põste,
 autke mull, ma ainaan tõid kõrast
 kõrpiat. Karjapipid annud ka kõr-
 piiku eest kõera temale. Põste na-
 ture maad edasi uinnes näinud ta,
 et Karjafel tõhku paonid. Ta ül-
 nud, et mis tei fest tõhust põste, autke
 mull ma ainaan tõid kõrast kõrpiat.
 Nod autka. Kui ta naturale uud
 edagi läinud hõreamid tõhku teida
 paluna, et loe mind tõhti, mind
 en järu augus maa püs, minu pojad

ja põfa en jää. Loemind nüüt
 ameti lehti, ma ainaan põtle kalli
 ringituse. Ilus kastornu ka tõhu lehti
 ja see tõunud temale ida kiri Kingi-
 tuseas ning üldus. Kui püttides
 mitagi vaja en, siis paari põda põleb Karjat kõrpiat
 kiri kõrft. Ilus rotund kiri vastab en põleb kõrpiat
 ja läinud Karjapiidi uing Karjaga aina idu kõrpiat
 tõid. Karjat paavimud ta ainaan üht
 suurt, ilusat ukkut mäistat. See jää-
 dinud ko kiri abil. Siis paavimud te
 üle mere üht rööbast mäispali lõttard
 enall paavam. Ko su püttides. Paava
 ei ole teda aga heastle töökruud sel-
 lida, varastanud kiri ära ja muud-
 nud põleb edukas loo põngikujude,
 kahju ta ena mõte vangi joostas, ja
 kogemusid aga ära, üeki kaugele üle
 mere tagasi ena kõdu maate. Kui